

Aan:

T.a.v. de fractievoorzitter en leden van de partij/fractie

Per e-mail:

Betreft: ondertekening door uw partij van het “Amsterdam Joodse Akkoord”

Amsterdam, 1[4] maart 2018

Geachte voorzitter en leden van ,

Daartoe uitgenodigd heeft uw partij op 6 maart zijn handtekening gezet onder het zogenaamde “Amsterdam Joods Akkoord”. U zult verrast zijn dat een joodse organisatie daar kritisch op reageert. Helaas voelen we ons daartoe genoodzaakt.

We twijfelen niet aan uw goede bedoelingen. De strijd tegen antisemitisme verdient steun. Het siert u en uw partij dat u daaraan wilt bijdragen.

Wel maken wij ons zorgen over de invulling die het “Joods Akkoord” aan de strijd tegen antisemitisme beoogt te geven. Om te beginnen voelen we groot onbehagen bij de constatering dat het akkoord van exclusiviteit en selectiviteit getuigt, door slechts één Amsterdamse bevolkingsgroep te bedienen: joden.

Zoals u weet, zijn meer groepen in Amsterdam de dupe van discriminatie en haat. Het akkoord wekt dan ook de schijn dat de ondertekenaars deze uitwassen van racisme minder belangrijk achten dan anti-joods racisme.

Vanuit het oogpunt van tegengaan van discriminatie zou geen onderscheid gemaakt moeten worden tussen groepen die getroffen worden door racisme. Zoals de mensenrechten universeel zijn, zo dient de strijd tegen racisme op universele gronden gevoerd te worden.

Er kleeft een ander en nog groter bezwaar aan het “Joods Akkoord”. Bij incidenten en uitingen van antisemitisme roept het akkoord op tot “concrete en zichtbare actie” door het stadsbestuur en een “luid en duidelijk en voor iedereen zichtbaar weerwoord”.

De maatstaf die wordt aangehaald om te bepalen of sprake is van antisemitisme, is de (cit.) “door de Europese Unie aangenomen definitie van antisemitisme.” Daarmee wordt bedoeld op een definitie die in 2005 is ontwikkeld met medewerking van het “European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia” (EUMC), de voorloper van de “Fundamental Rights Agency” (FRA), het antiracisme bureau van de EU.

De EUMC noch de FRA hebben die definitie ooit formeel omarmd en de Europese Commissie al evenmin. Daarom is de bewering in het “Joods Akkoord” dat de EU de definitie heeft “aangenomen” apert onjuist.

In 2016 heeft de “International Holocaust Remembrance Alliance” (IHRA) een antisemitismedefinitie vastgesteld, die als twee druppels water lijkt op die van de EUMC. Ook die is niet door de EU aangenomen.

Het kardinale bezwaar tegen beide definities is dat zij kritiek op het karakter en beleid van de staat Israël als antisemitisme aanmerken. Dat is geen toeval. De oorspronkelijke definitie van de EUMC komt uit de koker van de Amerikaanse Israël-lobby. Antisemitisme wordt daarin gedefinieerd als “een zekere perceptie van joden die tot uitdrukking kan komen in haat jegens joden”. Die formulering is erg onduidelijk en dus naar believen in te vullen.

Bij de definitie wordt opgemerkt dat uitingen van antisemitisme “ook de staat Israël kunnen treffen, die wordt beschouwd als een joodse gemeenschap”, in plaats van primair als een staat, gebonden aan het internationale recht. Voorbeelden van dat ‘antisemitisme’ die worden opgevoerd, zijn uitspraken dat de staat Israël racistisch is en het aanwenden van dubbele maatstaven, waarbij eisen alleen aan Israël en niet aan andere landen worden gesteld.

Hier komen de vrijheden van meningsvorming en van meningsuiting in het geding. Dát is de gevaarlijke adder onder het gras van het “Joods Akkoord”, dat uw partij de avond van 6 maart heeft ondertekend. U heeft zich aan een definitie van antisemitisme verbonden die niet alleen het kwaad van Jodenhaat beoogt te bestrijden, maar ook de vrijheid van meningsuiting wil beknotten.

In 2012 heeft de FRA de definitie van de EUMC terzijde geschoven. Dat wekte grote woede onder Israël-lobby organisaties. Voor hen is de definitie een instrument om critici te stigmatiseren en monddood te maken. Sindsdien zoekt de Israël-lobby nieuwe wegen om de definitie formele status te geven en in wetgeving om te zetten.

Naast de EU heeft ook de Nederlandse regering die boot afgehouden. In antwoord op Kamervragen zeiden ministers Blok en Asscher dat “het kabinet geen toegevoegde waarde [ziet] in het aannemen van een juridisch bindende internationale definitie”. Blok en Asscher benadrukten tevens “dat het van belang is om onderscheid te blijven maken tussen stellingname ten aanzien van het beleid van de Israëlische regering en antisemitisme”.

En nu gaat de Amsterdamse gemeentepolitiek de gepolitiseerde en achterhaalde definitie van de EUMC nieuw leven in blazen? Het is lofwaardig dat uw partij wil bijdragen aan de bestrijding van antisemitisme. Maar ze mag zich niet voor het karretje laten spannen van organisaties en personen die de Israëlische bezetting van Palestina gedogen en de vrijheid van meningsuiting willen beknotten.

Wij willen aan het bovenstaande een dringende waarschuwing toevoegen: **onderschat de definitie niet**. Een van de partijen die het “Joods Akkoord” heeft getekend, liet in een brief weten zich niets van de “definitiediscussie” aan te trekken. Dat getuigt van naïviteit. De EUCM-definitie is een integraal onderdeel van het “Joods Akkoord”. Te pas en te onpas zullen de voorstanders ervan discussies naar hun hand willen zetten met een beroep op de definitie die u mede onderschreven hebt.

Te meer, omdat de ondertekenaars van het akkoord zich aan concrete actie hebben gecommitteerd. Ruben Vis, secretaris van het Nederlands Israëlitisch Kerkgenootschap, heeft ons al op een voorproefje getrakteerd. In het NIW maande hij de ondertekenaars tot actie, aangezien het akkoord “hún actiepunten” bevat. “Als die niet worden uitgevoerd, kunnen wij hen er op aanspreken”, aldus Vis.

In het NIW-artikel haalt Vis ook “de controverse van de stedenband met Tel Aviv” aan, ter onderbouwing van zijn stelling “dat het de laatste tijd niet lekker loopt in Amsterdam als het gaat om incidenten rond Joden”. Ook EAJG heeft zich in 2015 krachtig tegen die stedenband uitgesproken, aangezien die niet losgezien kan worden van de Israëlische bezetting en deze dreigt te camoufleren.

Volgens de antisemitisme definitie in het “Joods Akkoord” zou het kritische pleidooi dat EAJG destijds in de Amsterdamse Gemeenteraad heeft gehouden, als antisemitisch kunnen worden aangemerkt. Dat is absurd en onaanvaardbaar.

Op grond van bovenstaande zorgen en bezwaren verzoeken wij u om afstand te nemen en te houden van de antisemitisme-definitie van de EUMC, die de IHRA hanteert en die haar geestverwanten met politieke bijbedoelingen hebben ingestoken in het “Joods Akkoord”.

De bestrijding van antisemitisme moet zuiver blijven en mag niet ontaarden in een strijd tegen de vrijheid van meningsuiting, vooral niet als die strijd ertoe dient om onrecht te bestendigen.

Voor uw reactie houden we ons graag aanbevolen. Desgewenst zijn wij graag beschikbaar voor een gesprek.

Hoogachtend,

[handtekening]

Jaap Hamburger

Voorzitter Een Ander Joods Geluid (EAJG)

Max Wieselmann, directeur

E-mail: japelli@ejg.nl

Tel: 06-23688214